

Перша перемога

Раїса Троянкер

Дочці Оленці

Сьогодні уперше моя Оленка
Стала на ноги, — і щастя
В її очах, озерцях синеньких,
А ручки спідницю мою ластять.
І так смішно дивитись
На маленьку, чудну людинку, —
Здається, —
Дмухни вітер — впаде.
Та ні ж, стоїть —
Ще й посміхається інколи.
І не хочеться вірити, що ляжуть зморшки
На рожевий оксамит личка.
Що багато красивого життя потрощить,
І хочеться заплакати, та якось не личить.
А в синіх озерцях
Тріумф перемоги.
І соняшним зайчиком
Вони по хаті.
Велике щастя, коли ти можеш
Себе відчувати матір'ю.

1928